

Til § 73.

En hertil svarende bestemmelse findes ikke i den nugældende fabriklov, men den foreslåede bestemmelse må anses for en videre udvikling af de i straffelovens § 79 indeholdte bestemmelser om frakendelse af adgang til udøvelse af virksomhed.

Til § 74.

En hertil svarende bestemmelse findes i fabriklovens § 44, dog er det foreslået, at også den ved retsplejelovens §§ 936 og 937 givne adgang til at afslutte sagerne uden dom gøres betinget af tilslutning fra direktøren for arbejdstilsynet, hvorved det kan undgås, at den ved paragraffen tilstræbte ensartethed i sagernes afgørelse undergraves ved anvendelsen af nævnte paragraffer.

Til § 75.

Bestemmelsen er en følge af § 7 i lov af 18. maj 1937 om politiets og arrestvæsenets ordning m. v., hvorefter alle bøder, der efter gældende bestemmelser er tillagt kommunale kasser, fremtidig skal tilfalde statskassen.

Til § 76.

Som ikrafttrædelsesdag foreslås den 1. oktober 1951, idet der herved gives en passende tid til forberedelse af lovens ikrafttræden, ligesom der forinden en ny arbejdsoverenskomstperiodes indtræden gives såvel arbejdsgivere som arbejdere den fornødne tid til at sætte sig ind i de nye bestemmelser og ved afslutning af overenskomsterne tage fornødent hensyn til dem, jfr. navnlig arbejdstidsbestemmelserne. Bestemmelserne om forbud mod natarbejde i brødfabrikker skal dog træde i kraft straks, idet den mellem organisationerne indgæede overenskomst, der var forudsat at skulle finde anvendelse fra den 1. oktober 1950, jfr. bemærkningerne til § 35, stk. 5, må antages at træde i kraft i løbet af efteråret 1950. Det fastsættes dog samtidig, at socialministeren efter forhandling med de pågældende organisationer og direktøren for arbejdstilsynet og arbejdsrådet kan udskyde ikrafttrædelsestidspunktet, eventuelt for enkelte virksomheder, dog kun indtil den 1. oktober 1951.

Til § 78.

Paragraffen indeholder de påkrævede overgangsbestemmelser ved den nye lovs ikrafttræden.

Til stk. 1. Loven vil medføre, at en række virksomheder, der hidtil slet ikke har været underkastet tilsyn, eller som alene har hen-

hørt under bestemmelserne i fabriklovens kap. III om maskinbeskyttelse, vil falde ind under den nye lovs bestemmelser i deres helhed. Visse af de i lovens § 14 opstillede krav til virksomhedernes indretning vil imidlertid i en række tilfælde ikke kunne opfyldes, uden at bygningsforandringer finder sted. Dette gælder således bestemmelsen i § 14, nr. 1, om loftshøjde og bestemmelsen i § 14, nr. 3, 2. punktum, om, at arbejdsrummets gulvikke må ligge lavere end 1 m under jordsmonnet. De bygningsforandringer, der i en mængde tilfælde måtte til for at gennemføre disse bestemmelser i ældre bygninger, ville medføre så store udgifter, at der næppe ville være et rimeligt forhold imellem dem og værdien af det sundhedsmæssige fremskridt, som det ville betyde. Det foreslås derfor, at disse bestemmelser ikke kan bringes til anvendelse i de nævnte tilfælde.

Det i § 14 under nr. 2 opstillede krav om et vist luftrum pr. arbejder kan i og for sig skaffes opfyldt i enhver virksomhed ved blot at formindske arbejdstallet i arbejdsrummene. Det foreslås imidlertid her at give en overgangstid af 10 år.

De øvrige i § 14 indeholdte bestemmelser kan kræves opfyldt straks. Det kan dog ikke udelukkes, at nogle af kravenes gennemførelse i visse tilfælde vil medføre vanskeligheder, men i så fald må man eventuelt benytte den direktøren for arbejdstilsynet ved forslaget § 13 givne adgang til at tilstå lempelser.

Til stk. 2. I tilfælde af, at de før lovens ikrafttræden indrettede arbejdssteder, der nyder godt af de i stk. 1 indeholdte lempelser, undergår en væsentlig omdannelse gennem ombygning eller på anden måde, er det rimeligt at stille krav om, at de såvidt muligt fuldtud skal fyldestgøre lovens krav.

Til stk. 3. Det vil være nødvendigt at optage samtlige de i medfør af den tidligere lovgivning meddelte dispensationer til ny overvejelse, og af praktiske grunde må der gives en vis frist hertil.

Til stk. 4. Arbejds- og fabriktilsynet fører også tilsynet med overholdelsen af bageri-regulativets bestemmelser tiltrods for, at disse for en væsentlig dels vedkommende ikke har noget arbejderbeskyttelsesmæssigt formål, men tilsigter at skabe betryggelse for publikum med hensyn til, at fremstillingen af bageriers og konditoriers produkter sker på en måde, der er i overensstemmelse med hygiejnens krav. Det kan imidlertid ikke anses for tilstrækkelig begrundet fortsat at opretholde denne ordning, der påfører tilsynet et betydeligt arbejde med en det principielt uvedkommende opgave, og den